

Skupaj z Andersenovimi pravljicami

2. APRIL 2021

Spomenik mali morski deklici v Kobenhagenu

Rojstna hiša v mestu Odense na Danskem

Bralno-ustvarjalni projekt o H. C. Andersenu za učence 4. razreda smo izvajale razredničarki Mihaela Gerjovič, Mateja Hribar in knjižničarka Marjetka Dragman.

Namen projekta je bil razvijati pozitiven odnos do knjig in branja, dvigniti bralno kulturo ter spodbujati ustvarjalnost. Projekt smo izvajali od septembra do marca. Brali smo njegove pravljice in spoznali različne svetove, v katerih živimo. Seznanili smo se z Andersenovim življenjem in spoznali nekaj zanimivosti iz njegovega življenja. Virtualno smo se potepali po mestu Odense, rojstni hiši in muzeju Hansa Christiana Andersena ter spoznali značilnosti Danske. V učilnici za gospodinjstvo smo praktično spoznali kulinariko Danske.

Učenci so se pridružili ustvarjanju. V svojih literarnih delih so se vživeli v pravljичne junake in jih prikazali v zgodbah, pesmih, ilustracijah in stripih.

Učenci 4. a in učiteljica Mihaela Gerjovič

Moja zgodba govori o tem, kako sva se s Hansom C. Andersenom spoznala

Sredi mesta je stala šola iz leta 1835. In v tisto šolo je hodil H. C. Andersen. Ko sem izvedela, da je pisatelj, sem kričala kot nora. Čez nekaj časa sva postala sošolca. Imela sem tisoč vprašanj, ki sem mu jih želela zastaviti. Meni se je takrat zgodil najboljši dan. S Hansom sva postala najboljša prijateljca, jaz pa naj-srečnejše dekle na svetu.

Maša Lešnik, 4. a

Pogovor z muco

Nekoč sva z mamo živeli v majhni hišici. Enkrat me je poslala po kruh mesto. Tam sem našla izgubljeno mucko. Vprašala sem jo, iz kje je. Pa je odgovorila, da nima doma. Odnese sem jo domov. Tudi mama je bila mucke zelo vesela. Tako so vse tri skupaj živele srečno do konca svojih dni.

Tisa Cvelbar, 4. a

Čudežna svetilka in Zoja

Nekoč, je za devetimi gorami živela deklica Zoja. Odšla je iz vasi in prišla v prečudovito mesto. Vsi so že spali v svojih majcenih hiškah. A luči so bile še prižgane.

Zaslišala je zvok, ki je dejal: »Oj, dekle, kaj pa delaš tu ponoči?«

Zoja je odgovorila: »Raziskujem. In kdo sploh si ti?«

Zoja najprej ni vedela s kom govori, nato pa je ugotovila, da je to čudežna svetilka. In še premikala se je, zato je bila res čudežna.

Zoji je rekla: »No, pridi malo bližje.«

Zoja ji je rekla, da v resnici ne raziskuje, ampak se je izgubila.

»Kam si pa bila namenjena?« jo je vprašala svetilka.

»Namenjena sem bila v Cornwall. A ti mogoče veš, kako se od tukaj pride tja?«

Svetilka ji je odgovorila: »Ja, samo naravnost moraš hoditi.«

»AAA, okej! Hvala ti čudežna svetilka. Najlepše hvala!« In čudežna svetila je Zojo še pospremila tja.

Pot je bila dolga in na koncu sta le prišli tja. Zoja se je svetilki zahvalila. »Hvala ti!«

Tako je Zoja dobila najboljšega prijatelja. Čudežno svetilko.

Zoja Muhič, 4. a

Ljubezenska zgodba

Nekoč, pred danimi časi, sem jaz delala na naši kmetiji. Bila je lepa sončna sobota. Peljala sem svojega psa na sprehod. Ko se je na semaforju prižgala zelena luč za pešce, sem prečkala cesto. Takrat je kar naenkrat pripeljal avto. Skoraj me je zbil. Takrat pa je izza ovinka pršel mladenič, ki me je rešil. Takrat sva si pogledala v oči, se zaljubila in naslednje leto že poljubila.

Sara Petrina, 4. a

Kralj in čudežna preproga

Nekoč je v gradu živel kralj. Nekega dne je šel na sprehod in se izgubil. Takrat je v grmovju našel preprogo. Sploh ni vedel kakšna je. Nato pa se je preproga kar naenkrat dvignila v zrak. Bil je zelo presenečen. Preprogo je vprašal, če ga lahko odpelje nazaj domov. Preproda je prikimala in ga povabila, naj sede nanjo. Kralj je tako naredil. Ko se je usedel nanjo, sta poletela v zrak. Letela sta nad oblaki in videla jate ptic. Ko se je kralj obrnil, da bi še bolje videl ptice, je padel s preproge. Preproga se je takoj pognala za njim in ga v zadnjem trenutku ujela. Kralj se ji je zahvalil in odšla sta domov.

Miša Radoš, 4. a

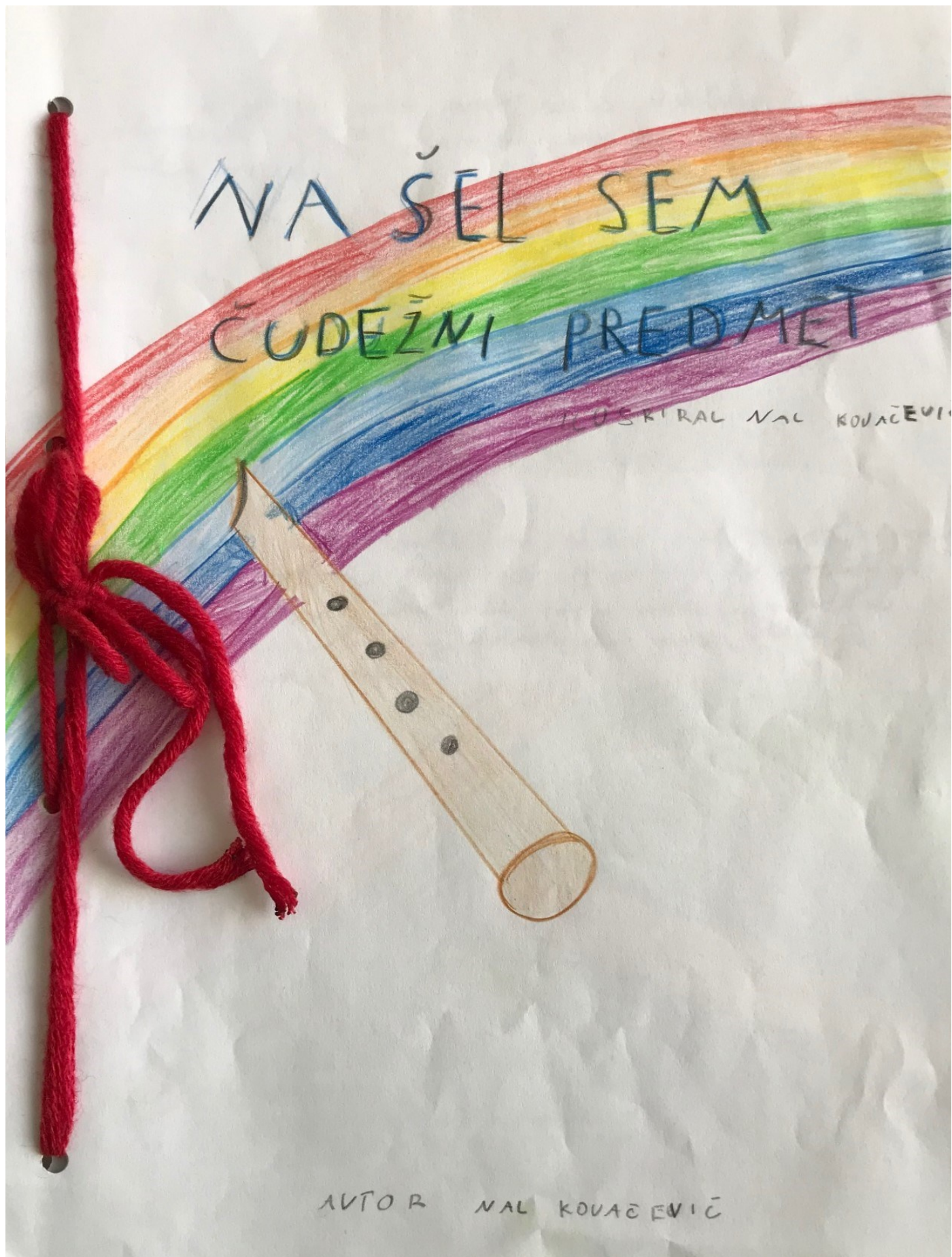
Nekoč je živel mama raca. Valila je tri jajca. Ko sta se da izvalila, je tretji še vedno ostal zaprt. Živeli so ob ribniku sredi jase. Mama raca se je odločila, da bo še malo posedela na njem. Po enem dnevu je počilo še tretje jajce. Ko je raček prilezel ven, sta mu brata govorila, da je grad, a mami se je zdel lep. Tisti dan sem se jaz sprehajala in opazila grdega račka. Sledila sem mu do kraljice. Bila je lepa in zelo stroga. Ko so prišli domov, je mama rekla, da mora grdi raček oditi. Ko je odšel, je srečal psa. A niti pes ga ni maral, ker je bil tako grd. Ko je šel pes stran, je bil grdi raček žalosten. Zato sem k njemu stopila jaz in se z njim pogovarjala. Skupaj sva šla na pot. Ustavila sva se, ko sva našla hiško, kjer so živeli babica, kokoš in mačka. Vprašala sva, če lahko prespiva pri njih. Naslednji dan sva se odpravila naprej. Videla sva labode. Grdi raček je šel v vodo, kjer so bili labodi. Prišli so otroci in ga opazovali. Kajti ravno takrat, se je grdi raček spremenil v lepega laboda in tako živel srečno do konca svojih dni.

Urška Palčič, 4. a

Našel sem čudežni predmet

Nal Kovačevič, 4. a

NA ŠEL SEM

ČUDEŽNI PREDMET

NAL KOVAČEVIČ

AVTOR NAL KOVAČEVIČ

Nekoga dne smo se s prijatelji
odpravili v gore. Šupaj smo se odločili, kaj lo
kdo vzeti.

Z polnimi nahrabniki in velika dolra volje smo
odšli. Z vrtom smo se pripeljali do gozdne
pote. Tam smo bedili sem slisali in videli
kozoroga. Potihor je prišel do nas. Škil je
prijazen in igriv.

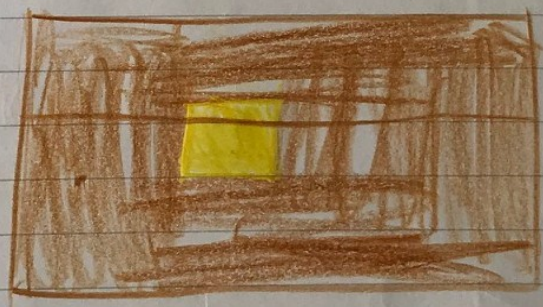

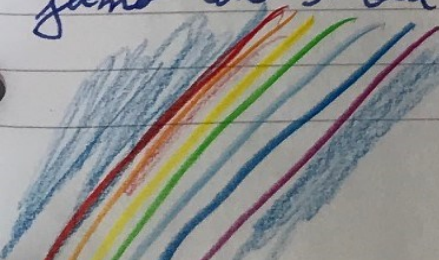
Potem smo šli naprej. Ustavili smo se pri klopici in začeli jesti sendviče. Tam je bil majhen zajček in dali smo mu majhen kosček sendviča.

Nato smo pot nadaljevali. Zaučilo je deževati v bližini je bila jama. Hitro smo stehli v njo in razburili ogerj. Na tleh so bile stopinje in smo šli pogledat. Nasti smo strinj in jo opoli. Noto je bila pitčul vzal sem jo in razigral nanjo.

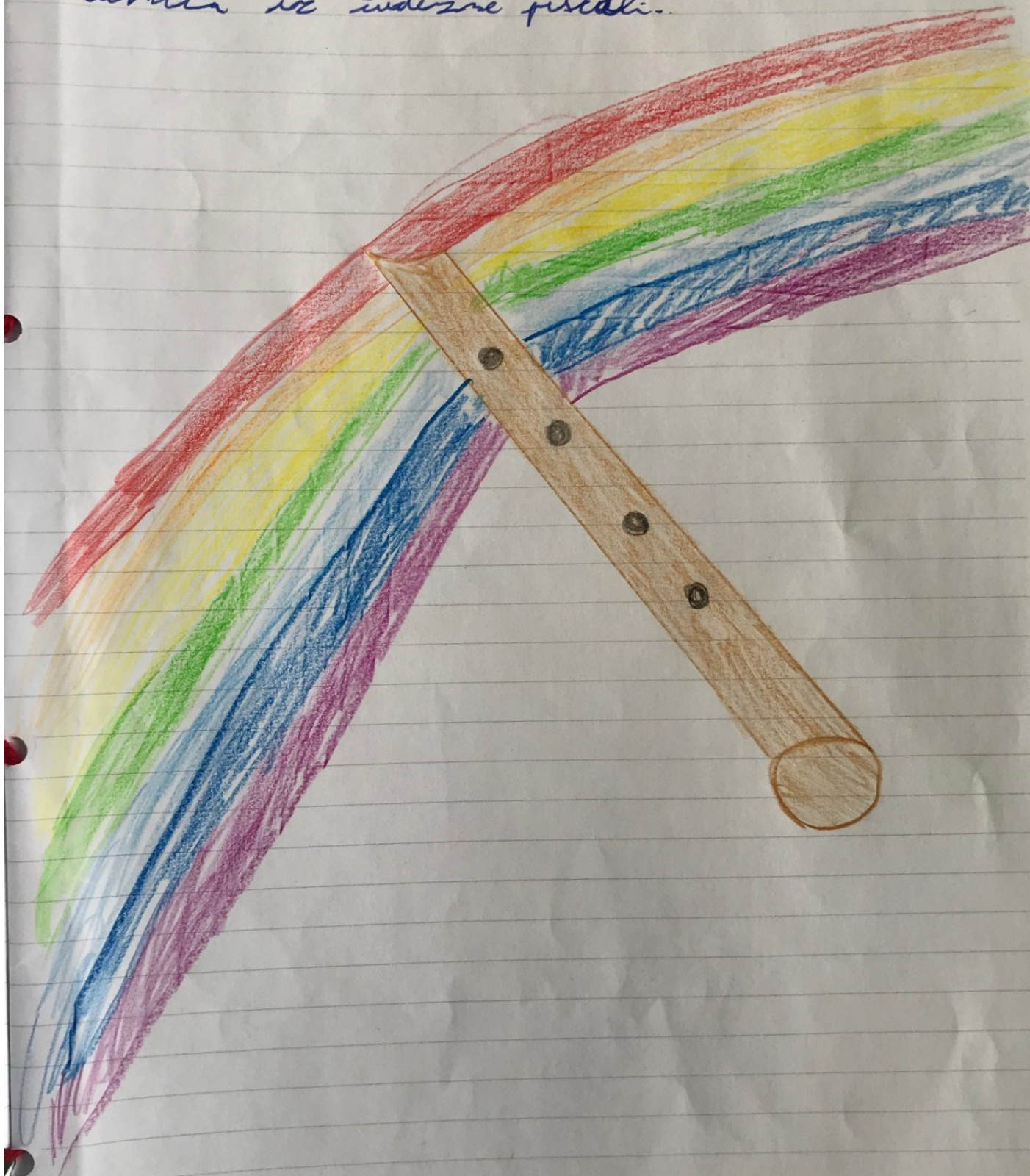

Ido sem igral nanjo se nam je zdelo, da nekdo prižiga barvne luči. Učiteljci so pred jama in bila je mavrica.

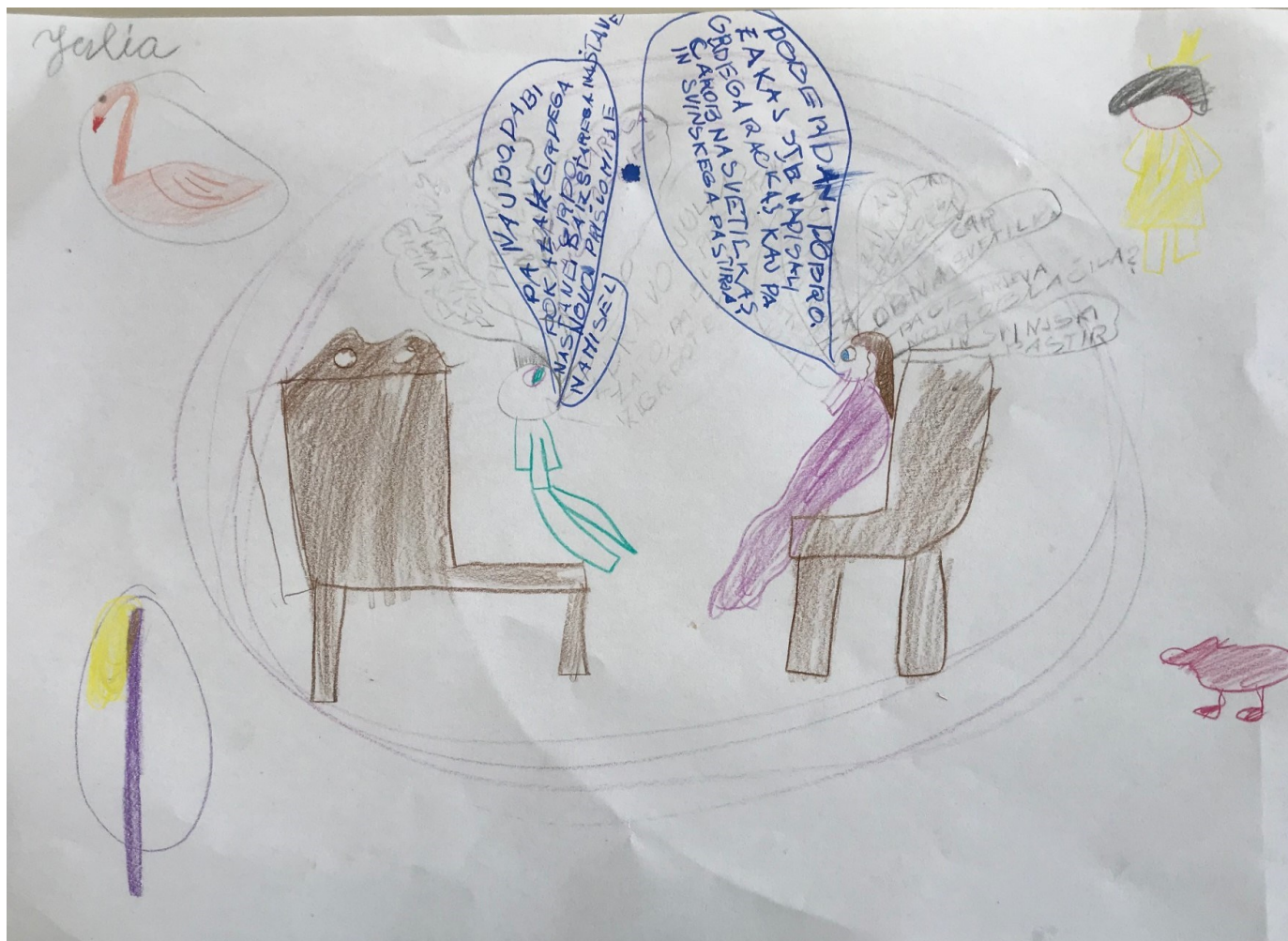

Amayak ne tuba narica, bi jo vidimo,
ko pada dež in posije sonce. To je bila
narica iz indijske pisali.

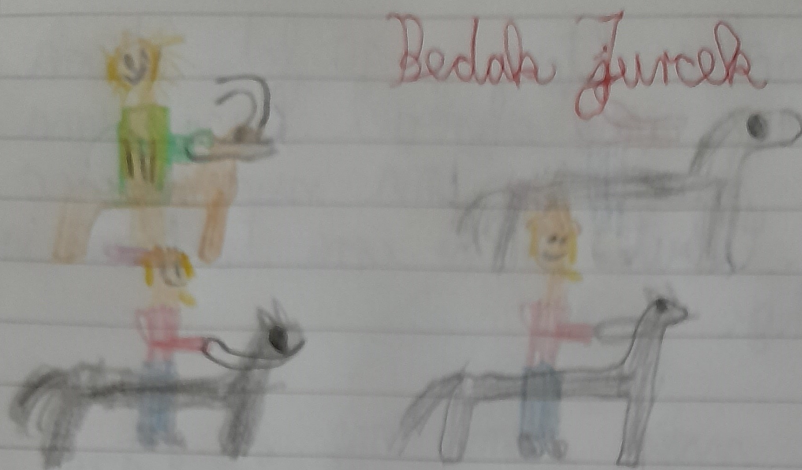
Julija Poljšak, 4. a

Jure Kapš, 4. a

H. C. Andersen se je rodil leta 1805 v Odense.

H. C. Andersen je želel biti za naključje igralec.

Lolovene je postal carovni tega ker se nisal pravilne

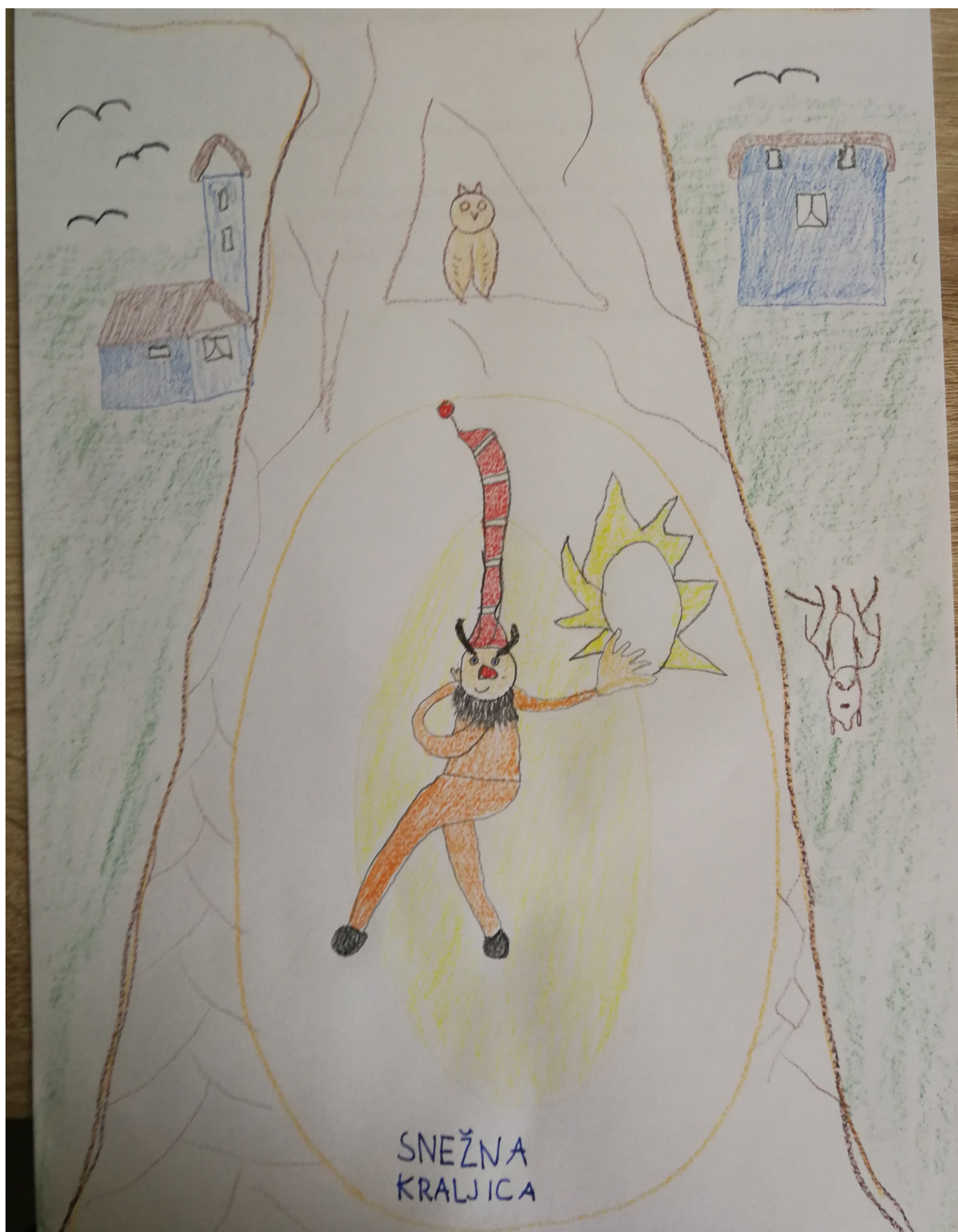
Pravilice so bile odpravljene 1935.

H. C. Andersen so ga razglasili za kralja pravilic.

Prva ilustracija je Grodski roček.

Matic Vidic, 4. a

Maj Cimermančič, 4. a

Maj Ficko, 4. a

Tina Kocjan, 4. a

Tadej Zadavec, 4. a

